

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel și inculpatul Burzacovschi Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Burzacovschi Victor Gheorghe, născut la 23.09.1958, originar din mun. Chișinău, domiciliat în s. Floreni, r-nul Anenii Noi.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 15.04.2014 – 21.12.2015;

2. Instanța de apel: 01.02.2016 – 22.02.2016;

3. Instanța de recurs: 25.03.2016 – 25.05.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, Burzacovschi Victor a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă parțial și s-a încasat de la Burzacovschi Victor în beneficiul părții vătămate Paveliuc Elena suma de 24836 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 10500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru serviciile de asistență juridică acordată și suma de 20000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile s-au respins, ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Burzacovschi Victor, la data de 20 februarie 2014 în jurul orelor 07:50, conducând automobilul de model „BMW 316” cu n/î AN AZ 368, se deplasa pe bd. Dacia din direcția str. Gr. Botanica spre direcția str. Cuza Vodă, mun. Chișinău, cu viteza de aproximativ 70 km/h, prin ce a încălcat cerințele pct. 47 a Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități - 50 km/h. În timpul deplasării, Burzacovschi Victor nu a manifestat prudență sporită la trafic și a traversat intersecția bd. Dacia cu str. Burebista, mun. Chișinău, la culoarea roșie a semaforului pentru automobile prin ce a ignorat cerințele pct. 20 a Regulamentului Circulației Rutiere care indică „semnalele luminoase pentru dirijarea circulației au următoarele semnificații: 1) Semnalul de culoare roșie interzice trecerea. La semnalul roșu al semaforului vehiculele vor fi oprite înaintea liniei de oprire sau înaintea trecerii marcate pentru pietoni, iar în lipsa acestora - înaintea semaforului. Dacă semaforul este suspendat de asupra sau plasat pe cealaltă parte a intersecției, în lipsa liniei de oprire sau a trecerii marcate pentru pietoni, vehiculele vor fi oprite în fața intersecției, fără a crea obstacole pietonilor, continuând deplasarea și neținând cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 alin. 1), 2) a Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia „Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă: a) copii, persoane de vîrstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate și „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, d) situația rutieră; 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și ca urmare a comis tamponarea pietonului Paveliuc Elena, care traversa bd. Dacia la trecerea dirijată pentru pietoni, de la stînga spre dreapta relativ deplasării automobilului menționat.

În rezultatul accidentului rutier pietonului, Paveliuc Elena, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 619/D din 28.03.2014 i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror și de inculpat, care au solicitat:

➤ Procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi

hotărîri, prin care inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii să-i fie stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În motivarea apelului a invocat blîndețea pedepsei stabilite de către prima instanță, considerînd că aceasta nu va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane, deoarece nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei;

➤ Inculpatul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat de sub învinuirea în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, deoarece în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele acestei infracțiuni.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- dosarul nu conține probe care ar reflecta elementele vreunei infracțiuni în acțiunile sale;

- declarațiile părții vătămate, Paveliuc E., date la urmărirea penală și în instanța de judecată sunt contradictorii și anume: La urmărirea penală partea vătămată a declarat că: la momentul cînd s-a aprins culoarea verde pentru pietoni, ea s-a uitat la dreapta să vadă, dacă nu este vreun automobil, asigurînd-se că nu vine a făcut vreo 2-3 pași și uitînd-se iarăși la dreapta a văzut, că spre ea se deplasează un automobil cu viteză mare și în acel moment a fost lovită, iar în ședința de judecată a declarat că s-a uitat la semaforul pentru pietoni, cînd s-a aprins verde, a făcut cîtiva pași și s-a uitat la dreapta dacă nu vine vre-un automobil spre trecerea de pietoni și în acel moment a observat automobilul care a tamponat-o;

- partea vătămată, neasigurînd-se la trafic, a ieșit pe trecerea de pietoni înainte de a se aprinde culoarea verde, luînd în considerație că nici un alt pieton nu s-a deplasat din urma ei, deoarece semaforul pentru pietoni era roșu. Aceasta s-a deplasat pe trecerea de pietoni la semaforul roșu, din motiv că se grăbea la serviciu fiind tamponată la ora 7:50, iar la serviciu trebuia să fie la ora 8:00;

- din declarațiile martorului, Braga V., făcute la urmărirea penală și în instanța de judecată apar divergențe. Astfel, la urmărirea penală martorul a declarat că la data de 20.02.2014. în jurul orei 7:40, a ieșit de la domiciliu împreună cu copilul minor pe care trebuia să-l conducă la școală. Pentru a ajunge pînă la școală trebuia să traverseze partea carosabilă a bd. Dacia pe la trecerea pietonală la intersecția cu str. Burebista (de la magazinul N.1 spre direcția str. Independenței). Au traversat str. Burebista spre direcția str. Cuza Vodă după care s-au apropiat de trecerea pietonală dirijată pe bd. Dacia (în preajma magazinului N.1). A văzut că la semafor ardea culoarea verde pentru pietoni (pe ambele porțiuni de drum ale bd. Dacia) și împreună cu copilul au început traversarea la pas liniștit pe zebră. La acel moment pe la trecere traversau mai mulți pietoni și în aceeași direcție cu ei precum și în

întîmpinarea acestora. Cînd finisa de traversat prima jumătate de carosabil a bd. Dacia, deja trebuia să pășească pe bordura pistei de separare de mijloc, a văzut că pentru a doua jumătate de carosabil se aprinsese culoarea roșie pentru pietoni. În momentul cînd pășea pe pista de separare, a văzut că pe lîngă el pe partea stîngă în direcția de unde venea , a ieșit o doamnă la pas liniștit;

- că sunt divergențe dintre declarațiile martorului, Braga V. și partea vătămată, Paveliuc E. Nu este clar, dacă Braga V. se deplasa la culoarea verde pe partea pietonală, atunci care a fost scopul doamnei Paveliuc E., de a aștepta culoarea verde a semaforului, de a traversa trecerea pietonală dacă deja era semaforul pentru pietoni verde. De unde reiese că, cineva a dat declarații false atît la urmărirea penală cît și în instanța de judecată;

- din declarațiile martorului, Stănilă V. și declarațiile martorului, Braga V., apar divergențe, deoarece martorul, Braga V., a menționat că culoarea era verde pe trecerea pietonală unde a avut loc tamponarea, iar pe cealaltă parte a trecerii pietonale era roșu, martorul, Braga V., a declarat că pe ambele părți de trecere pietonală era culoarea roșie și doar pe urmă se aprinsese culoarea verde pe trecerea pietonală unde a fost tamponată, Paveliuc E.

Astfel, declarațiile martorilor acuzării sunt contradictorii și nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare, ci doar la emiterea unei sentințe de achitare.

- martorul, Leu Sergiu, șofer de taxi cu experiență, a declarat că la 20.02.2014 a luat o comandă de pe str. Cuza Vodă și deplasîndu-se de pe str. Cuza Vodă spre bd. Dacia a stopat mașina la semafor la culoarea roșie de pe str. Cuza Vodă cu bd. Dacia și a observat cum treceau neregulamentar pietonii la culoarea roșie la trecerea de pietoni și la un moment dat le-a comunicat la pasagerii din mașină despre faptul cum traversează neregulamentar pietonii trecerea pietonală la roșu și numai trecînd cîteva secunde s-a întîmplat accidentul, care s-a produs la trecerea de pietoni și culoarea era roșie pentru ei;

- nu a putut evita accidentul rutier, ceea ce se expune în raportul de expertiză;

- instanța i-a stabilit o pedeapsă aspră, deoarece nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii imputate, caracterul și gradul prejudiciabil al faptei și modul comiterii infracțiunii. De asemenea, a solicitat ca instanța să ia în considerație personalitatea sa, vîrsta, faptul că are la întreținere un copil minor cu dezabilități fizice și psihice, și un copil major, care este student și la întreținerea sa, este singur întreținător al familiei, deoarece soția a decedat cu mai mult timp în urmă, că are loc permanent de trai, precum și faptul că starea sănătății inculpatului este nefavorabilă - suferă de un șir de maladii și necesită asistență medicală, se caracterizează pozitiv, nu există careva impedimente în aplicarea unei pedepse mai blînde.

Cu privire la acțiunea civilă, a sumelor invocate ca prejudiciu material și moral, le-a considerat nejustificate și a solicitat respingerea acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie

2016, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de procuror și de inculpat, cu menținerea hotărîrii atacate.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, concluzionînd asupra vinovăției inculpatului de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în săvîrșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a conchis că vina acestuia a fost dovedită pe deplin prin probele administrate la cauză, care au fost cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel, precum sunt:

- declarațiile părții vătămate Paveliuc E. și a martorului Stănilă V.;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu schema accidentului rutier din 20.02.2014 și tabelul foto (f. d. 6-7; 9-13);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 619/D din 28.03.2014, prin care s-a constatat gravitatea leziunilor corporale medii la partea vătămată (f. d. 28-29);
- raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2543 din 28.03.2014, din care rezultă că la momentul accidentului, cet. Burzacovschi V. se deplasa cu automobilul de model „BMW 316” cu n/î AN AZ 368, cu viteza de aproximativ 70 km/h (f. d. 37-38);
- răspunsul SRL „Semafor Service” nr. 21/03 din data de 20 martie 2014, privind graficul de lucru al semaforului, din care derivă că la data de 20.02.2014, în jurul orelor 07:40-08:00, semafoarele amplasate la intersecția străzilor bd. Dacia-Burebista a funcționat în regim „roșu-galben-verde” fără dereglări tehnice (f. d. 42).

Instanța de apel a respins alegațiile inculpatului, precum că ar fi o neconcordanță între declarațiile părții vătămate și a martorilor Braga V. și Stănilă V., deoarece acești participanți au declarat că partea vătămată a traversat strada pe trecerea pietonală la culoarea verde a semaforului.

Instanța de apel a considerat că nu există teme pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe, privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare, deoarece concluziile primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate este dovedită, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Verificînd legalitatea pedepsei, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 – 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care potrivit art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune ușoară, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care are la întreținere doi copii și este unicul întreținător al familiei, cît și faptul că antecedentele penale în privința acestuia sunt stinse, astfel, stabilindu-i o pedeapsă

echitabilă pentru infracțiunea săvârșită.

4.2. Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a indicat, că în legătură cu vătămarea sănătății, partea vătămată a suportat prejudiciu material, fapt probat în instanță prin bonurile de procurare a medicamentelor, adeverințele privind salariul mediu cât și certificatul eliberat de șeful DETS s. Botanica, care confirmă imposibilitatea calculării părții vătămăte a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă din motivul lipsei stagiului de cotizare.

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat justă încasarea de prima instanță a prejudiciului material în mărime de 24836 lei în beneficiul părții vătămăte din contul inculpatului.

În ceea ce privește prejudiciul moral, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil, că prin cauzarea vătămărilor corporale părții vătămăte de către inculpat, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, cuantumul căruia a fost apreciat corect în mărime de 20000 lei, sumă, care ar fi capabilă să remedieze suferințele (psihice) suportate de partea vătămăte.

La fel, în ceea ce privește încasarea sumei de 10500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, instanța de apel a menționat că cuantumul acesteia a fost confirmat prin bonul de plată seria WL nr. 518310 (f. d. 127).

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal a considerat nefondate alegațiile inculpatului asupra soluției ce privește acțiunea civilă înaintată de partea vătămăte, Paveliuc Elena, cât și alegațiile avocatului părții vătămăte, privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 6000 lei.

5. Decizia este atacată cu recursuri ordinare de către procuror și de inculpat.

5.1. Procurorul, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicită casarea hotărârii atacate cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În susținerea solicitării recurentul invocă ilegalitatea hotărârii adoptate de către instanța de apel, care neîntemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește stabilirea pedepsei, considerînd că instanța a îngonat prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, iar pedeapsa aplicată nu va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectării și reeducării inculpatului.

Menționează faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, accidentul rutier a avut loc nemijlocit pe trecerea de pietoni, cu depășirea vitezei stabilite de RCR prin localități, în urma căruia părții vătămăte i s-a cauzat vătămări corporale medii.

În opinia recurentului, pedeapsa în privința inculpatului urmează a fi stabilită fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

5.2. Inculpatul Burzacovschi Victor, solicită casarea hotărîrii atacate cu adoptarea unei noi hotărîri de achitare, din motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

În susținerea solicitării invocă, că instanța de apel nu a dat apreciere probelor (expunîndu-se declarațiile părții vătămate și a martorilor de la urmărirea penală și cele date în instanța de judecată), care demonstrează nevinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate. Menționează că, potrivit raportului de expertiză el nu putea să evite accidentul rutier, iar referitor la personalitatea sa, indică că este tată a doi copii, unul din ei este minor cu dezabilități fizice și psihice, care are nevoie de a fi deplasat cu transport la școală specializată în fiecare zi (anexat certificat la materialele dosarului), fiica este studentă și se află la întreținerea sa (anexat certificat de studii), este singurul întreținător, deoarece de mai mulți ani a decedat soția și îngrijește singur de copii, este angajat oficial în câmpul muncii (anexat certificat de salarizare).

În ce privește acțiunea civilă, consideră că sumele indicate sunt nejustificate și solicită respingerea acțiunii.

6. Asupra recursurilor nu au fost depuse referințe.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror.

Starea de fapt și de drept privind calificarea juridică a faptei săvîrșite de inculpat nu este supusă criticii.

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce prevede că o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, *cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal constată, că textul recursului înaintat de procuror nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor stipulate în

pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întru casarea deciziei atacate.

Totodată instanța de recurs atestă, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și-a întemeiat soluția adoptată, iar motivarea acesteia nu contravine dispozitivului hotărîrii, acesta fiind clar, nefiind admisă o eroare gravă de fapt, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

În opinia Colegiului penal, este neîntemeiat, argumentul recurentului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului sub aspectul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Astfel, Colegiul penal relevă, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită o astfel de eroare de drept, împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, denotă că instanțele de fond și de apel au constatat și au apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 16, 61, 75, 76, 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Colegiul penal atestă, că pedeapsa stabilită inculpatului a fost motivată, individualizată și aplicată în conformitate cu prevederile legale, ținîndu-se cont de art. 16, 61, 75, 90 Cod penal, soluție, care este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiu penal constată că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii atacate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de inculpat.

Potrivit textului recursului, recurentul aduce critici aprecierii probelor administrate de prima instanță și de instanța de apel, referindu-se la nevinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, astfel Colegiul penal atestă semnalarea temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, *cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, temei, care nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat.

Astfel, Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal reține, că instanțele de fond și de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, ținîndu-se cont de prevederile art. 61, 75, 76, 90 Cod penal.

Argumentele recurentului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul, că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea acesteia.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticile formulate împotriva hotărîrii judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acesteia, ca fiind ilegală. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, care sunt prerogativa instanțelor de fond.

Totodată, instanța de apel, judecînd apelul părții apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și decizia corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentul inculpatului în ce privește respingerea acțiunii civile, Colegiul penal relevă, că argumentul menționat de asemenea a format obiectul examinării la judecarea cauzei în instanța de apel și, căruia, instanța i-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă la pct. 4.2. din decizie, soluție, care este susținută și de instanța de recurs.

Ținând cont de cele expuse supra, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră că în speță urmează a fi declarată inadmisibilitatea recursului înaintat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel și inculpatul Burzacovschi Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, în cauza penală în privința lui **Burzacovschi Victor Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 iunie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir